

Νεοπροτεσταντικές Εκκλησίες & παρεμβατική γονιμοποίηση (Α')

/ [Πεμπουσία](#)

Image not found or type unknown

Ηθική αξία στις τεχνικές της παρεμβατικής γονιμοποίησης δίνουν τόσο η νεοπροτεσταντική Εκκλησία των Αντβεντιστών όσο και η νεοπροτεσταντική Εκκλησία των Μεθοδιστών, καθώς λειτουργούν βοηθητικά στην ανθρώπινη αναπαραγωγή, η οποία είναι δώρο Θεού και ικανοποιούν θεμελιώδεις ανθρώπινες ανάγκες χωρίς να έρχονται σε αντίθεση με τη Χριστιανική Ηθική.

Η θεώρηση της ανθρώπινης αναπαραγωγής ως δώρο του Θεού και μέρος του θεϊκού σχεδίου, όπως ακριβώς παρουσιάζεται στο χωρίο της Γενέσεως «*Α ὕξάνεσθε καί πληθύνεσθε καί πληρώσατε τήν γῆν καί κατακυριεύσατε αὐτῆς*» (Γεν. 1,28) και των παιδιών ως ευλογίας του Θεού, συντελεί στο ν' αποδίδει η νεοπροτεσταντική Εκκλησία των Αντβεντιστών ηθική αξία στις τεχνικές της παρεμβατικής γονιμοποίησης και ν' αναγνωρίζει τον επιβοηθητικό τους ρόλο στη διαδικασία της ανθρώπινης αναπαραγωγής, όταν αυτές ασκούνται σύμφωνα με τις βιβλικές αρχές μέσα στα όρια της πίστης και της μονιμότητας του γάμου, καθώς το ιδεώδες για τα παιδιά είναι η γενετική τους καταγωγή από το έγγαμο ζεύγος και η ύπαρξη μιας σταθερής οικογένειας με την ενεργό συμμετοχή της μητέρας και του πατέρα.

Η ιδιαίτερη σημασία που αποδίδει η εν λόγω Εκκλησία στη γενετική καταγωγή των παιδιών από το έγγαμο ζεύγος και στην ύπαρξη μιας σταθερής οικογένειας με την ενεργό παρουσία και των δύο γονέων κι ακόμη τα ιατρικά και ηθικά προβλήματα που δημιουργεί η δωρεά σπέρματος και ωαρίων αποτελούν τους βασικούς λόγους για να θεωρεί τη δωρεά γεννητικού υλικού πρακτική ασυμβίβαστη με τη χριστιανική ηθική και να προτείνει ως καλύτερη λύση την αποφυγή της[1].

Αφήνει όμως ν' αποφασίσουν για την προσφυγή στις παρεμβατικές αναπαραγωγικές τεχνικές οι σύζυγοι με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, καθώς θεωρεί την απόφαση προσωπικό θέμα και συμβουλεύει αυτούς, αφού ενημερωθούν πλήρως και ακριβώς για τις τεχνικές αυτές και επικαλεστούν τη συμπονετική κατανόηση της Εκκλησίας ν' αποφασίσουν εκ των προτέρων για τον αριθμό των ωαρίων που θα γονιμοποιηθούν και για τα ηθικά ζητήματα που προκύπτουν από τη διάθεση των περισσευόμενων εμβρύων της εξωσωματικής, επειδή η ανθρώπινη ζωή πρέπει ν' αντιμετωπίζεται με ευαισθησία και σεβασμό σε όλα τα στάδια ανάπτυξής της. Κι επιπλέον, επιφορτίζει τους επαγγελματίες υγείας με το καθήκον ν' αποκαλύψουν στο ζευγάρι τη φύση των διαδικασιών, τους σωματικούς και συναισθηματικούς κινδύνους, το κόστος, τις τεκμηριωμένες επιτυχίες και τις πιθανότητες αποτυχίας και την Εκκλησία με την υποχρέωση να κατανοεί τις φιλοδοξίες και τα ζητήματα που αντιμετωπίζουν τα άτεκνα ζεύγη[2].

Ηθική αξία στις παρεμβατικές αναπαραγωγικές τεχνικές αποδίδει και η νεοπροτεσταντική Εκκλησία των Μεθοδιστών, η οποία δέχεται ότι οι τεχνικές αυτές ικανοποιούν θεμελιώδεις ανθρώπινες ανάγκες χωρίς να έρχονται σε αντίθεση με τη χριστιανική ηθική και επισημάνει ότι ο άνθρωπος οφείλει να τις χρησιμοποιεί προσεκτικά λόγω της ευθύνης του προς τη δημιουργία του Θεού και με τρόπο που θα εξασφαλίζει την απόδοση σεβασμού προς το έμβρυο.

Στα πλαίσια της ανάγκης για προσεκτική χρήση των τεχνικών αυτών καθώς και

της ανάγκης για προστασία και σεβασμό του εμβρύου, το οποίο απαιτεί το σεβασμό και την προστασία, αν και η ηθική του αξία είναι μικρότερη από την ηθική αξία μιας πιο αναπτυγμένης ανθρώπινης ζωής, η Εκκλησία των Μεθοδιστών προτείνει της εφαρμογή της τεχνητής σπερματέγχυσης και της εξωσωματικής γονιμοποίησης με σκοπό τη δημιουργία παιδιών κατόπιν της εν επιγνώση συναίνεσης του ζεύγους σχετικά με τις διαδικασίες, τους φυσικούς και συναισθηματικούς κινδύνους και τα ανακύπτοντα ηθικά ζητήματα και κατόπιν προκαθορισμού από τον γιατρό και το ζευγάρι του αριθμού των ωαρίων που θα γονιμοποιηθούν και θα μεταφερθούν στη μήτρα με στόχο την εμφύτευση. Η απαίτηση της Εκκλησίας αυτής για προκαθορισμό του αριθμού των εμβρύων που θα μεταφερθούν στη μήτρα συνδέεται με το ότι θεωρεί πρακτική ανήθικη τη δημιουργία περισσότερων εμβρύων απ' όσα χρειάζονται σ' έναν κύκλο εξωσωματικής γονιμοποίησης λόγω της ενδεχόμενης δωρεάς για επιστημονική έρευνα και της καταστροφής, αν και επιτρέπει ως πράξη ηθικά ανεκτή τη χρήση των περισσευόμενων εμβρύων της εξωσωματικής για την επιστημονική έρευνα ένεκα της ελπίδας για πιθανά θεραπευτικά οφέλη και την κατάψυξη των εμβρύων, καθώς θεωρεί τα μη εμφυτευμένα έμβρυα πιθανή ανθρώπινη ζωή αλλά όχι ανθρώπινα όντα.

Στις μη συμφωνούσες με η χριστιανική ηθική πρακτικές, που αφορούν το έμβρυο και διενεργούνται στα πλαίσια ενός κύκλου εξωσωματικής γονιμοποίησης προσθέτει η Εκκλησία των Μεθοδιστών τη δημιουργία κλωνοποιημένων εμβρύων για τη λήψη βλαστικών κυττάρων χρήσιμων για την επιστημονική έρευνα και τη γενετική χειραγώγηση του φύλου των εμβρύων. Τις πρακτικές αυτές απορρίπτει ως ανήθικες, επειδή διαβρώνουν το σεβασμό προς τη ζωή[3].

Παρατήρηση: Συνεχίζουμε την παρουσίαση σε σειρά άρθρων της μελέτης σχετικά με την Παρεμβατική Γονιμοποίηση της καθηγήτριας Μ.Ε. και θεολόγου, Χαρίκλειας Φωτοπούλου. Πρόκειται για αναθεωρημένη έκδοση του κειμένου το οποίο κατατέθηκε στο ΕΑΠ ως μεταπτυχιακή - διπλωματική εργασία με επιβλέποντες τους κ. Ν. Κόϊο και Ντ. Αθανασοπούλου

[1] *Considerations on Assisted Human Reproduction*, διαδικτυακός τόπος: <http://www.adventist.org/information/official-statements/documents/article/go/0/considerations-0n-assisted-human-reproduction/>
(ανάκτηση 12-04-2013)

[2] *Considerations on Assisted Human Reproduction*, διαδικτυακός τόπος:
<http://www.adventist.org/information/official-statements/documents/article/go/0/considerations-0n-assisted-human-reproduction/>
(ανάκτηση 12-04-2013)

[3] *A Time to Be Born A Faith - Based Guide to Assisted Reproductive Technologies*,
διαδικτυακός τόπος:
http://www.academia.edu/1109435/A_Time_to_Be_Born_A_Faith-based_Guide_to_Assisted_Reproductive_Technologies (ανάκτηση 12-04-2013)